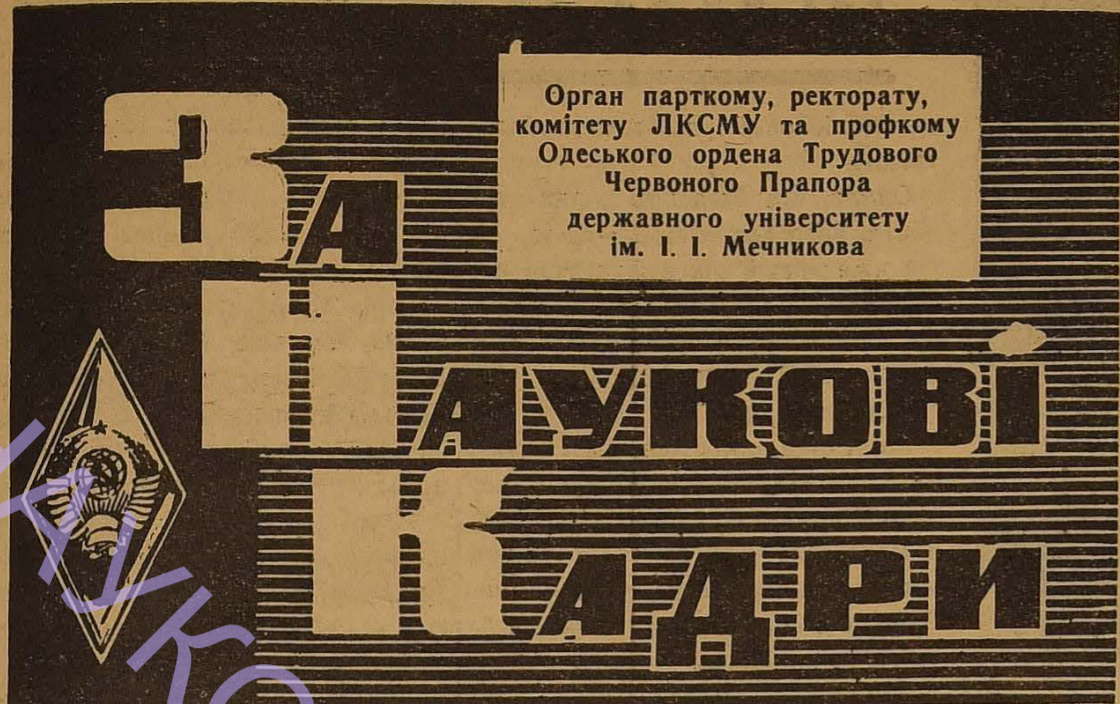

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату,
комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського ордена Трудового
Червоного Прапора
державного університету
ім. І. І. Мечникова

РІК ВИДАННЯ
XXXIV

№ 13 (924)

10 КВІТНЯ

1968 р.

Ціна 2 коп

**СЬОГОДНІ МИНАЄ 24 РОКИ З ТОГО ДНЯ,
КОЛИ ДОБЛЕСНІ ЗБРОЙНІ СИЛИ СРСР
В ЖОРСТОКИХ БОЯХ ЗВІЛЬНИЛИ НАШЕ
МІСТО ВІД ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ.
НЕХАЙ КВІТНЕ, СТАЄ ЩЕ КРАЩОЮ
НАША ОДЕСА,
НАШЕ МІСТО-ГЕРОЙ,
МІСТО-ТРУДІВНИК!**

ДЕНЬ ГЕОЛОГА

В ДНІ роботи ХХІІІ з'їзду КПРС було встановлено і вперше відзначено країною День геолога. Це свято, яке відзначається щорічно в першу неділю квітня, — свідчення великої поваги радянського народу до розвідників надр. Радянський Союз має майже необмежені природні ресурси. По запасах багатьох видів мінеральної сировини СРСР посідає зараз провідне місце в світі. Завдяки самовідданій праці геологів наша країна має ці запаси в таких розмірах, які повністю забезпечують подальший розвиток народного господарства.

Рішеннями ХХІІІ з'їзду КПРС геологічні дослідження підняті до рівня важливих завдань нової п'ятирічки.

Результати роботи розвідників надр забезпечують високі темпи росту нафтодобувної та газової промисловості, збільшення добування вугілля, виробництва металів, прискорений розвиток хімічної промисловості, здійснення широкі програми підвищення родючості земель.

Реальність планів комуністичного будівництва — в колосальних запасах природних ресурсів, у сміливому, мужньому труді радянських геологів, які щороку відкривають для блага народу десятки нових підземних кладових.

Про все це й йшла мова на урочистому вечорі, присвяченому Дню геолога. Вечір відбувся 5 квітня у великому актовому залі університету. З доповіддю на ньому виступив професор І. Я. Яцко.

Після урочистої частини відбувся концерт колективу художньої самодіяльності геолого-географічного факультету.

XXIV СТУДЕНТСЬКА НАУКОВА...

ТРИ ДНІ, з 4 по 6 квітня, в нашому університеті проходила XXIV студентська наукова конференція, присвячена 150-річчю від дня народження Карла Маркса, 100-річчю від дня народження В. І. Леніна і славному ювілею — 50-річчю ВЛКСМ.

Наші студенти до конференції підготували близько 200 доповідей. В роботі конференції взяли участь гості з Москви, Мінська, Львова та інших міст.

Пленарне засідання конференції, яке відбулось 4 квітня у великому актовому залі, вступним словом відкрив проректор по науковій роботі професор В. О. Федосєєв.

Потім доповідь «Наукове студентське товариство Одеського університету і його завдання» зробив голова НСТ аспірант Л. Карпов.

Цікавими, змістовними були доповіді студента другого курсу історичного факультету О. Перекреста «Розум, честь, совість епохи» (до 150-річчя від дня народження К. Маркса) і доповідь асистента Г. Гончарука — «Комсомол України в боротьбі за побудову соціалізму».

В наступні дні учасники конференції працювали по секціях.

На секції суспільних наук, якою керував професор І. В. Ганевич, було заслухано і обговорено 19 доповідей, які охоплювали актуальні проблеми сучасного світового робітничого руху, присвячені вченням К. Маркса та В. І. Леніна, історії комсомолу. Особливою глибиною, змістовністю відзначались доповіді студентів Л. Кіщенко, С. Жеребчук, В. Тополенко,

В. Шлапак, В. Глибишина і П. Ковальова. На секції історичних наук, якою керувала доцент З. В. Першина, було заслухано понад десять доповідей. Серед них: «Карл Маркс і «Союз комуністів», «Карл Маркс і національне питання в період капіталізму», «В. І. Ленін про завдання молоді в будівництві соціалізму», «Комуністи Одеського університету в боях за Батьківщину в період Великої Вітчизняної війни» та інші.

Секція філологічних наук була розділена на три підсекції: літератури, мовознавства і психології та педагогіки. На засіданнях підсекцій з інтересними доповідями виступили А. Новікова, М. Протасевич, Н. Дзюба, М. Суховецький, М. Сидоренко, М. Тарасовська, О. Блажкова та ін.

Плодотворною була робота секцій: романо-германської філології, юридичних, механіко-математичних, фізичних та хімічних наук.

Інтересні доповіді були заслухані на засіданні секції біологічних і геолого-географічних наук.

На конференції зі змістовними доповідями виступили і наші гості: студентка МДУ Е. Маркова, студент Мінського університету А. Ковриков і студенти А. Міда та В. Кривоносов зі Львова.

Конференція пройшла організовано. Вона показала, що наші студенти тягнуться до наукової роботи, можуть з допомогою своїх наукових керівників правильно й глибоко дослідити проблеми, що їх цікавлять.

С. КОЗИЦЬКИЙ.

НОВІ СЕКЦІЇ

ДНЯМИ в кімнаті бойової слави нашого вузу відбулось засідання ради по воєнно-патріотичному вихованню студентської молоді. На засіданні обговорювалось питання про створення секцій ради.

Прийнято рішення створити такі секції: військово-історичну, оборонно-масову та спортивну. Головами секцій відповідно обрано П. Г. Чухрія, М. Т. Ольшевського та І. Д. Капустіна.

На порядку денному стояло також питання про підготовку до святкування Дня перемоги над фашистськими загарбниками.

В. ОНИЩУК.

ГОТУЄМОСЬ ДО СВЯТА

НА ЦЕНТРАЛЬНОМУ стадіоні нашого міста 9 травня 1968 року відбудеться спортивне свято, присвячене Дню перемоги та відкриттю Спартакіади вищих навчальних закладів міста Одеси.

В організації та проведенні свята видне місце відведено нашому університету.

У нас вже розпочалась підготовка до свята. Студенти перших та других курсів відшліфують гімнастичні вправи. Їх вони покажуть на Центральному стадіоні. Готуються й інші спортивні виступи.

Свято обіцяє бути яскравим і красивим.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КРОС, ПРИСВЯЧЕНИЙ 50-РІЧЧЮ ВЛКСМ, НА ПРИЗ ГАЗЕТИ „ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

В ПАРКУ імені Леніна 14 квітня 1968 року за традицією відбудеться легкоатлетичний крос на приз університет-

ської газети «За наукові кадри».

Нинішнього року крос присвячується славній події — 50-річчю ленінського комсомолу. В ньому візьмуть участь студенти

всіх факультетів. Залік проводитиметься по кількості учасників кросу у співвідношенні до чисельності студентів на факультеті.

Факультету-переможцю

кросу вручається перехідний приз: кубок та диплом. Факультети, які займуть друге і третє місця — нагороджуються дипломами.

Учасники кросу, які

займуть перше, друге та третє місця нагороджуються відповідними дипломами.

Початок кросу о 10 годині 30 хвилин. ВСІ НА КРОС!

ЗА АКТИВНУ РОБОТУ

НАШІ вчені, багато співробітників університету проводять велику лекційно-пропагандистську роботу на підприємствах і в установах міста, в районах, колгоспах і радгоспах області.

Правління Центральної районної організації товариства «Знання» за активну роботу по розповсюдженню знань серед трудящих Одеси та області нагородило групу вчених та співробітників університету цінними подарунками.

Серед нагороджених професор І. В. Ганевич, доценти Г. Вязовський, А. Іванов, Д. Богуненко, Д. Поліщук, Ю. Черволий, І. Кобиляцький, І. Фролова, кандидат юридичних наук А. Горожанкін та тт. Утенко і Яковлев.

Товариші, колеги поздоровили вчених і співробітників з цінними подарунками і побажали нових успіхів в благородній справі розповсюдження знань серед трудящих мас.

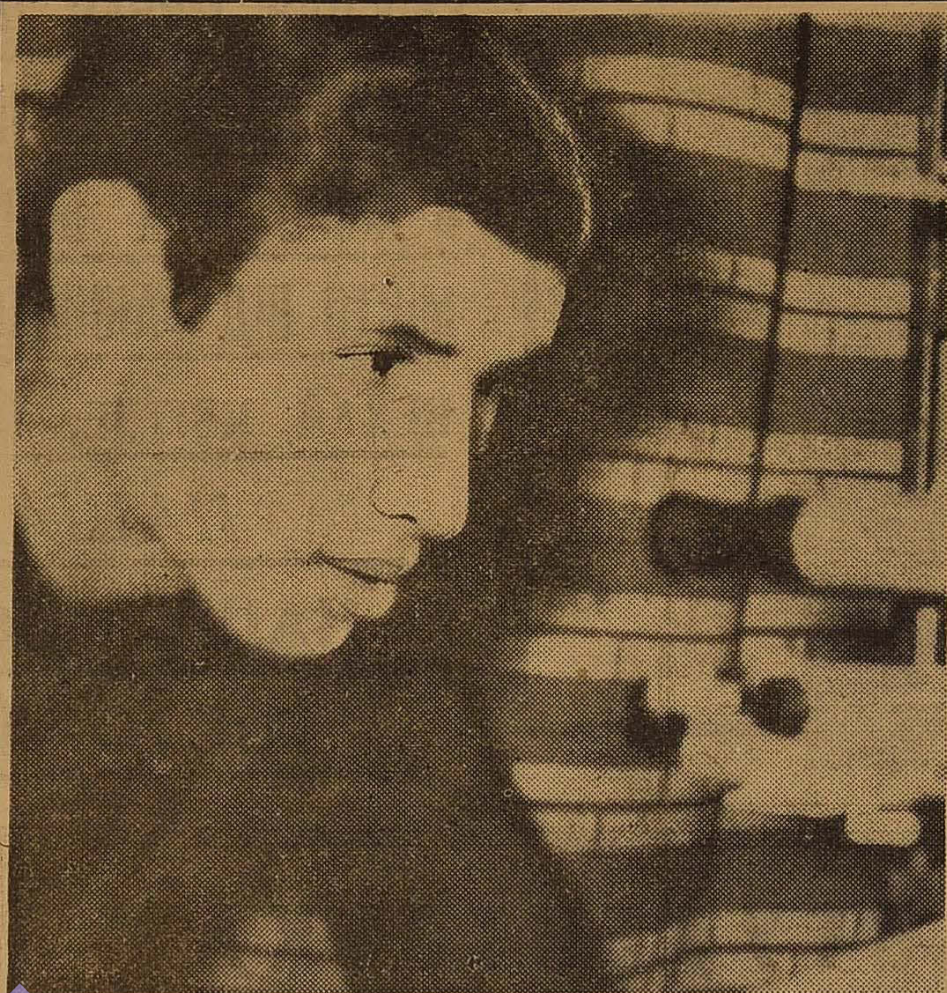
ЗАХИСТИЛИСЯ

БУЛИ і нападаючи, і захисники. Вели наступ наукові керівники, захищалися автори курсових робіт — третьокурсники українського відділу філологічного факультету.

Захист пройшов успішно. Наукові керівники—доцент А. А. Москаленко, М. В. Павлюк, В. П. Дроздовський залишилися задоволені засвоєнням студентами їхніх спекурсів, на основі яких були написані курсові роботи. Відмінні оцінки отримали Галина Мурашко, Ігор Кравченко, Микола Суховецький, Віктор Миндра, Валентина Смаровоз.

Зараз третьокурсники посилено готуються до літньої екзаменаційної сесії.

С. МЕФОДОВСЬКИЙ,
студент III курсу філологічного факультету.

СТУДЕНТ четвертого курсу групи теплофізиків Андрій Неізнавний нічим не відрізняється від декількох тисяч студентів, які навчаються в нашому університеті. Він успішно вчиться, живе в гуртожитку, ходить на вечори. Правда, знайомий він з університетом вже сьомий рік (на третьому курсі пішов до армії. Там був відмін-

ТВОРЧИСТЬ

ником бойової і політичної підготовки).

Однак, від багатьох інших студентів його все ж відрізняє те, що він вже третій рік є фактично штатним співробітником науково-дослідної групи при кафедрі теплофізики. Потрапив він до цієї групи після армії. І зразу ж виявив велику самостійність і, головне, винахідливість при вирішенні різних наукових питань. Він уміє думати під час роботи і майже ніколи не пасує перед труднощами. Завжди в силу своїх знань намагається їх подолати.

Він не боїться і теоретично «прощупати» явище, наприклад, склавши і рішивши основні диференціальні рівняння.

До кожного питання Неізнавний підходить творчо. Цьому доказом є те, що він вніс декілька удосконалень в конструкцію лічильника аерозольних частинок, розробленого на кафедрі, в конструкцію генератора монодисперсного аерозоля. Ця його якість проявляється

і під час складання іспитів. Він може дещо не знати, не пам'ятати, але суть справи, фізику явища він, як правило, уявляє виключно випукло, начебто бачачи це явище.

Торік А. Неізнавний був вже одним з основних виконавців господарської теми, а цього року офіційно включений до складу групи Проблемної лабораторії фізики аеродисперсних систем.

Наш університет без перебільшення став рідним домом для Андрія Неізнавного. Його всі знають і поважають на кафедрі і в лабораторії за енергію, знання і, нарешті, за ще одну цінну якість—робити все на «відмінно». Разом з тим, Неізнавний — хороший товариш, користується заслуженою повагою студентів.

Треба думати, що з часом Андрій Неізнавний стане справжнім вченим, який вміє користуватися всім арсеналом науково-дослідної роботи.

С. КОНТУШ,
доцент кафедри теплофізики.

СПІЛЬНЕ ЗАСІДАННЯ КАФЕДР

НЕЩОДАВНО в університеті відбулось спільне засідання кафедр психології та криміналістики.

З доповіддю «Завдання психології в судовій практиці» виступив завідувач кафедрою психології професор Д. Г. Елькін. Давид Генріхович вказав на те, що психологія відіграє в нинішніх умовах велику роль. Вона набуває чималого значення в усіх галузях життя і, зокрема, в судовій практиці.

Було вказано, що психологія надає допомогу в попередньому і судовому слідстві. Вона необхідна для психологічної експертизи.

В доповіді також указувалося на те, що необхідно глибоко вивчати причини і мотиви

злочинів. І це повинна робити психологія разом з іншими науками.

Йшла мова в доповіді і про завдання трудового характеру, адже радянське законодавство передбачає не тільки покарання за заподіяний злочин, а й перевиховання.

Було дано і конкретні вказівки на те, як слід будувати

курс судової психології для студентів-юристів.

Доповідь викликала великий інтерес. Досить сказати, що на засідання кафедр психології і криміналістики прийшли не тільки вчені, викладачі юридичного факультету, але й представники суду, прокуратури, студенти.

Про інтерес, який викликала доповідь, говорить і число виступаючих. Їх було близько десяти.

Професора Д. Г. Елькіна було запрошено прочитати доповідь в юридичних установах міста.

Спільне засідання двох кафедр—хороша справа, яку слід підтримати і продовжити.

КОРОТКО

ВИСТАВКА «Останні листи та статті В. І. Леніна», влаштована науковою бібліотекою нашого вузу, розповідає про останні праці великого вождя пролетаріату В. І. Леніна — «Сторінки щоденника» «Про нашу революцію», «Як нам реорганізувати Радкрін», «Краще менше та краще», «Про кооперацію».

Виставку підготувала співробітниця наукової бібліотеки Н. Юсім.

ЗАВТРА відбудеться день лектора-атеїста. У його програмі будуть доповіді: доцента Б. М. Меламеда «Критика біблії», студента другого курсу історичного факультету Гулевича «Легенди і факти з біблії» та «Чудеса без чудес» студентів хімічного факультету Рабіновича та Полуденцева.

ПИСЬМЕННИК — МОВОЗНАВЕЦЬ

НА ПОЧАТКУ цього року ЮНЕСКО розіслала неурядовим організаціям і органам преси календар святкування річниць великих людей та історичних подій. У відповідності з ним у 1968 році ювілей письменника І. С. Нечуй-Левицького відзначатиме весь світ.

Сьогодні по республіці дійово готуються до 50-річчя від дня смерті І. С. Нечуй-Левицького, що сповнюється 15 квітня 1968 року.

ВСІ ЗНАЮТЬ Івана Семеновича Нечуй-Левицького як видатного українського письменника дожовтневої епохи. І, на жаль, мало хто знає, що І. С. Нечуй-Левицький був і мовознавцем.

Історик української мови і літератури ніяк не може залишити поза свою увагу такі його мовознавчі праці, як «Сьогоднішня часописна мова на Україні» (1907 р.), «Криве дзеркало української мови», (1912) і «Граматика української мови». (ч. I, 1913 р., ч. II, 1914 р.).

І. С. Нечуй-Левицький почав публікувати свої художні твори з 1865 року, тобто після Валуцького циркуляра (1863 р.), в якому твердилось, «что украинского языка нет, не было и не может быть». А письменник і в своїй мовній

практиці, і в мовознавчих працях, всупереч мовній політиці царату, твердив, що українська література «повинна промовляти до нації її природним язиком».

І як один з кращих продовжувачів шевченківських традицій, він це твердження послідовно обстоював до кінця свого життя.

Більшість українських і прогресивних російських письменників, учених у другій половині XIX століття вважали, що основою української літературної мови має бути південно-східне наріччя — основа української національної мови. Деякі представники буржуазно-націоналістичної інтелігенції Галичини, навпаки, вважали, що основою української літературної мови має бути південно-західне наріччя, а його лексичні й фонети-

ко-граматичні норми мають бути нормами української літературної мови. З кінця XIX століття ці західноукраїнські буржуазно-націоналістичні кола на чолі з М. Грушевським і почали поступово «огаличанивати» українську літературну мову.

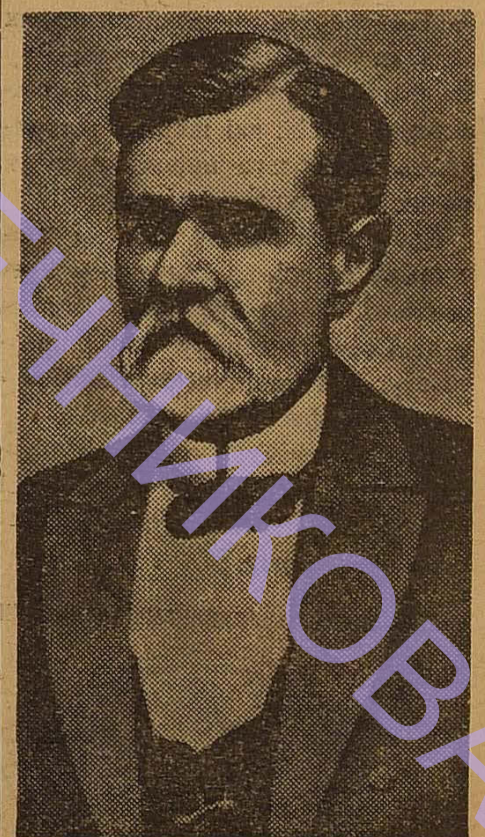
І. С. Нечуй-Левицький у названих вище мовознавчих працях рішуче виступив проти заходів М. Грушевського та його однодумців «огаличанивати» українську літературну мову. Так, він писав, що М. Грушевський викопує яму, в якій можна поховати й занести всю українську літературу, бо з-під неї висмикується ґрунт — народна мова. «А мова, слово це ж велике діло. З ним не можна легкокожно і легкодумно поводитись, як думає професор Грушевський».

Виступи І. С. Нечуй-Левицького проти буржуазно-націоналістичної політики М. Грушевського, знайшли широку підтримку — у Східній Україні з боку Б. Грінченка, А. Кримського, у Західній Україні — з боку І. Франка.

Саме не без впливу І. С. Нечуй-Левицького І. Франко написав у 1907 році свою відому статтю «Літературна мова і діалекти».

У цій статті І. Франко, дбаючи про розвиток єдиної літературної мови на східноукраїнській народній основі, заявив: «...Наша літературна мова в останніх десятиліттях таки значно виробилася. Кожний, хто брався писати тою мовою, наскільки черпав із книжкової традиції, мусив зачинати від Котляревського, Квітки, Шевченка, Марка Вовчка, Нечуй-Левицького, мусить бачити, що тут, у мові тих письменників, лежить основа того типу, яким мусить явитися вироблена літературна мова всіх українців... І от кожний, галичанин чи українець, хто бажає друкованим словом промовити до найбільшої маси українського народу, мусить уживати мови тої найбільшої маси, а до того мови, виробленої найбільшим числом талановитих та популярних письменників».

Та за умов територіального й культурно-економічного розчленування українського народу єдина українська літературна мова до революції так і не була вироблена.

І. С. НЕЧУЙ-ЛЕВИЦЬКИЙ

Єдина українська літературна мова, за розвиток якої так широкі дбав І. С. Нечуй-Левицький, була створена тільки з перемогою Жовтневої революції.

Доцент А. МОСКАЛЕНКО.

В ПОПЕРЕДНЬОМУ номері газети ми розповіли про конкурсні вечори хімічного на філологічного факультетів.

ФАКУЛЬТЕТСЬКІ КОНКУРСНІ ВЕЧОРИ

Сьогодні ми публікуємо замітки, що розповідають про конкурсні вечори і концерти художньої самодіяльності факультету іноземних мов, механіко-математичного та геолого-географічного факультетів. І в цих матеріалах немає оцінок. Ними, повторюємо, займається журі. Ми розповідаємо лише про враження глядачів.

ЛИШЕ ПРО КОНЦЕРТ

ТОРІК на огляді художньої самодіяльності факультету іноземних мов виступив невдало, зайнявши майже одне з останніх місць. Може, саме цим можна пояснити той факт, що в цьому році ін'язівцям довелось починати свій концерт при неповному залі. Але зразу ж після перших номерів стало ясно: ті, хто не прийшов на концерт, прогадали.

Девіз концерту — «Інтернаціональна весна». В добрій, досить таки вільній манері починають програму Е. Лужанська та Г. Шапіро.

Свою «подорож» по країнах Європи студенти починають з НДР. Лунає пісня «Дружба» німецькою мовою у виконанні вокального ансамблю. На зміну пісні приходять вірші, і знову — пісня, тепер вже французька.

В репертуарі співців і українські народні пісні, і пісні радянських композиторів. Дуже лірично, задушевно пролунала українська «Вербиченька» у виконанні студенток англійського відділення.

Треба віддати належне і читцям. Цікаво, своєрідно читає вірші А. Вознесенського Десенко. Оригінальністю відзначається гумористична сценка «Англійський алфавіт». Цікавий і задум, і його

втілення. І, може, важко класифікувати це як концертний номер, але виступ пройшов динамічно, захоплююче і, безсумнівно, зробив різноманітнішою програму.

До числа найбільш вдалих дебютів на університетській сцені слід віднести виступ Н. Александрова. Дуже тепло зустрічають глядачі у його виконанні чеську пісню «Там, где ходит ветер спать» і пісню Арно Бабаджаняна «Пам'ять».

Думається, що всі співці погодяться розділити свій успіх з естрадним квінтетом (П. Колесников, Ю. Лямцев, С. Лупенко, В. Иванов, Ф. Гладков), який сумлінно трудився на сцені протягом всього вечора.

В цих замітках навмисне не згадується про весь вечір ін'язівців. Як він був проведений, як вийшло на факультеті організувати відпочинок студентів — про все це буде судити журі. Мова йшла лише про концерт.

І нехай не все бездоганно в творчому звіті, але слід з впевненістю сказати, що учасники художньої самодіяльності факультету іноземних мов добре потрудились і порадували своїм виступом глядачів.

А. МАЄВА.

ПЕРШЕ КВІТНЯ. День механіко-математичного факультету. Він розпочався о 8.55 ранку, коли в приміщенні університету динаміки оголосили, що день обманщиків (1 квітня) не повинен бути днем обманутих надій і обіцявся добрий настрій.

Причини ясні: по-перше, конкурсний концерт, по-друге, чекається неofilософська дискусія і бій між КВЕ і КВС (клубом веселих викладачів і клубом веселих студентів), а по-третє, відзначається своєрідний день народження факультету. Адже не так уже й давно абітурієнти ОДУ вступають на факультет з назвою «механіко-математичний». Раніше був «фізико-математичний». З того часу минуло 7 років. Рівно стільки, щоб згадати про це і сказати: «Та ми вже не маленькі!».

На честь цього — о 10.40 відбулось посвячення в математики. В 78-й аудиторії напівтьма. На кафедрі — сім запалених свічок. Лунають слова великої клятви: «Клянусь, поклавши два пальці на три томи Фіхтенгольца «Курс диференціального та інтегрального обчислення» і три пальці на два томи Бухгольца «Курс теоретичної механіки», бути безмежно відданим цариді науки — математиці...»

Клятву читає Т. Чацький. З аудиторії відповідають багатократним «Клянусь!».

Потім «Gaudeamus igitur» — гімн студентів... Гаснуть свічки, у відчинені вікна знову вривається день. Але плечем до плеча сидять і сміються вже не просто студенти, а студенти-математики, які принесли клятву на алтар вірності науці.

Всім. Всім. Всім. Народився новий ритуал-свято — посвячення науці.

ДЕНЬ математиків триває. Починається неofilософський диспут «Чи є розумне життя на Землі?». Не можна не згадати про всюдисущих скептиків. Вони пробрались і сюди.

Скептики: — І що це ще за диспут «Чи є розумне життя на Землі?».

Але антискептики одноголосно вирішили, що предмет диспуту не є безпредметним.

Скептики: — Звичайно, все дуже просто: Якби не було розумного життя, то і нас тут не було б.

Антискептики: — Найнезрозуміліше — це те, що здається очевидним...

Скептики (остаточно здаючись): — Звичайно, все це дуже важко.

ДЕНЬ КМІТЛИВИХ І ВЕСЕЛИХ

Коллектив антискептиків (остаточно піднісшись духом): — Квадрату труднощів протиставимо квадрат розумності!..

Скептики відбулись легкими аплодисментами і перебігли до табору «противника».

Не можливо зараз відтворити словами ту атмосферу дотепності, в якій проходило обговорення «найактуальніших проблем людства». Адже доводилось відповідати на такі питання як — Хто наші предки? Чи ще — де початок того кінця, яким кінчається початок?

З допомогою інтегрування і загального голосування (що особливо переконаливо і наочно) було доведено, що розумне життя на Землі все ж є. Тепер можна сміливо йти на засідання КВК...

15.00 — День математиків триває!

КВК. Суперники веселих студентів — не менш веселі викладачі.

За столом — журі. «Букварят» (це — КВС) виводить на поле бою капітан А. Бевзенко. А ось з'являється команда під керівництвом П. Д. Варбанця. Впевненою ходою йдуть викладачі доцент С. М. Кіро, професор

Ю. І. Черський та інші. Капітани схрестили рапіри дотепності, а гінці обох команд йдуть на всі чотири сторони на пошуки довірливих прохожих, яких слід обманути і привести на КВК. Прийшов народний артист республіки Михайло Водяний. Зал довго аплодував, так що йому стало не до жартів. Але ще більше болілки захвилювались, коли «следве було» не привели Тетяну Самойлову. Звичайно КВВ торжествував з приводу свого квітневого жарту, а як то було його противником, поки не вияснили істину?!

ДЕНЬ математиків триває. 19.00. Концерт художньої самодіяльності. Ведучі: Наташа Дашниць та А. Бевзенко. Вже для нас вони — добрі знайомі, Бевзенко — дві години тому був капітаном КВС, Наташа виступала на диспуті і вела разом з Танею Зеньковою КВК.

Колі розкривається завіса, не завжди чекаєш чогось незвичайного, несхожого на бачене. Ось, наприклад, оголошують матроський танок. І знаєш вже — буде чечітка і незмінний повар. І все ж... На цей раз танок виявився не матроським, а осетинським (1 квітня). Виконує його М. Гутнов.

Заслужений успіх розділили оркестр народних інструментів, який виконав «Циганський танець» і «Кадриль», сестри Віденські («Мазурка» Глінки), О. Лобова, Л. Фещук та інші.

Спантеличила музикальна картинка «Студенти на збиранні урожаю». З таким же успіхом ця картинку музикального ансамблю можна було охрестити «Плаваним в закритому басейні» чи «Із дою на мотоциклі К-750».

21.00 — День математиків триває...

Довідка. Сценарна група першоквітневого дня математиків — А. Бевзенко, А. Гофф, Н. Дашниць, Т. Зенькова, Г. Сердюк. Художнє оформлення — перший курс. Відповідальний за КВК — другий курс.

Участь і співчуття всіх веселих і кмітливих.

В. БАХЧЕВАН.

НА СЦЕНІ В ЗАЛІ

ПЕРШЕ ніж відкрити завісу і о 7 годині вечора стати перед глядачами, як було оголошено, господарі вечора геолого-географічного факультету довго розкручували шнур мікрофону, просили всіх вийти, потім — зайти. Словом, розпочалось все з... другого відділення. Так оголосив конферансьє.

Але де ж пройшло перше відділення? Це залишається загадкою.

І ось все ж завіса відкрилася і було показано мальований фільм «Історія геолого-географічного». Фільм сподобався. Тому що на екрані побачили співдружність

веселого олівця і веселого жарту.

Коли закінчився концерт і глядачі пішли до вестибюлю, щоб потрапити під організуючу руку Людди Боскіної (атракціон, ігри, танці), то відчували себе гарячими прихильниками геологів і географів. Але десь в глибині душі кожного билось тривожне: «але»...

І, насправді, адже непогано пройшов вечір, весело. Вокальний квартет — С. Ніколаєвський, А. Штурляй, А. Погребняк, В. Кальмачов на біс виконали ще раз «Рєбята 70-й широты». Жартівливі російській пісні зал апло-

дував дружно і довго.

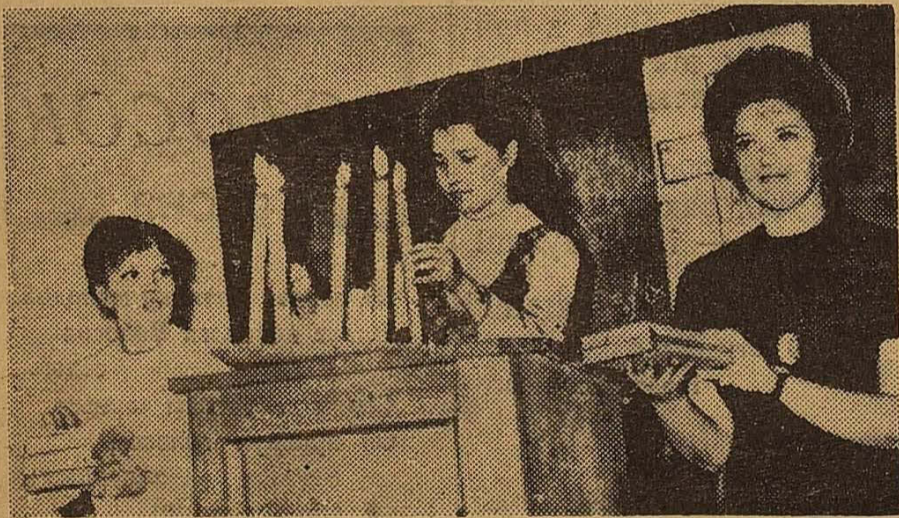
А виступи Т. Кравець, Л. Панасенко, А. Горб, репортаж т. Чорної, виступи ансамблю «Молодих мрійників» якраз і завоювали серця слухачів.

Але все ж хотілось підійти до конферансьє вечора і побажати: «Говоріть, будь-ласка голосніше і виразніше. Адже нічого не можна зрозуміти — хто виступає і що виконується!».

Концерт закінчено. Лунає «Прощальна пісня». Її співають на сцені і в залі. Не дуже дружно, але співають, і це добре.

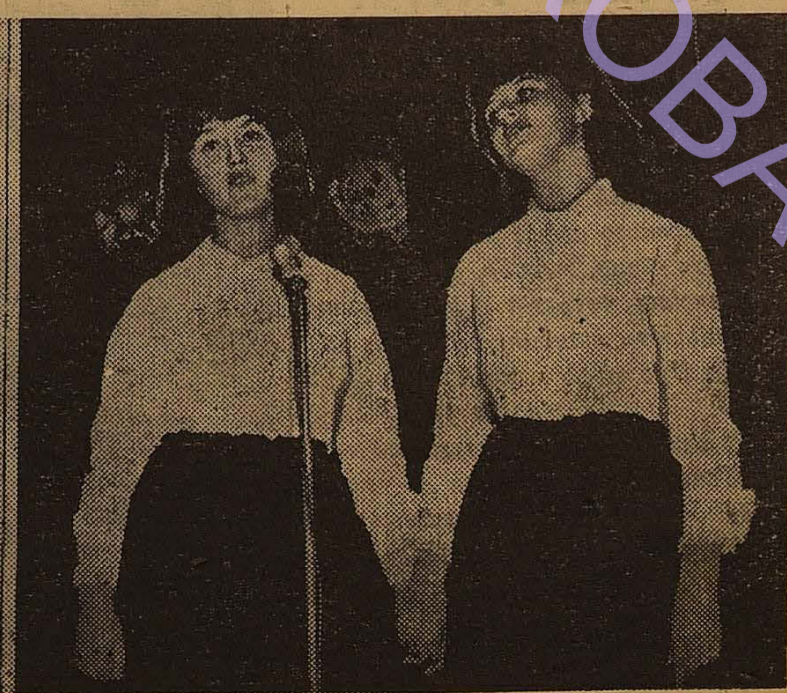
Концерт закінчено — вечір триває. Традиційні атракціони, вікторина і танці.

Б. ВАСИЛЬЄВ.

ЖВАВО, інтересно, захоплююче проходять факультетські конкурсні вечори. Багатьом глядачам особливо сподобався «День математиків». Аплодували глядачі і концертам художньої самодіяльності інших факультетів.

НА ЗНІМКАХ: вгорі — посвячення в математики. Внизу (зліва) — виступає гість математиків, народний артист УРСР М. Водяний. В центрі — студентська команда КВК. Справа — співає дует художньої самодіяльності біологічного факультету.

ОДОБРЯЮ

Одобрю то неумение
И стою за ту неспособность,
В которых тем, кто имеет их,
Признаюсь всегда удобно.
Неумение жить
в бездействии,
Клеветать, обижать
и сплетничать,
Воровать и тайком
злодействовать
На улице поздним
вечером.
Неспособность предать
товарища
И смотреть не вперед,
а в прошлое,
Быть завистливым, мрачным,
старящим
И легко забывать хорошее.
Мне приятно то неумение,
По душе мне та
неспособность,
От которых живется
уверенней,
От которых надежда
и бодрость.

ПЕРЕТВОРЕННЯ

Чудовий день! Звитязно
сонце сяє.
Ще вчора холод хижо
панував.
Сьогодні вже п'янке
проміння грає
Яскравіше від тисячі заграб.
Дерева ще стоять
похмуро-чорні,
Ще листячко на вітах
не бринить,
Але життя, як той метал
у горні,
Сплавляється і землю
молодить.
Бадьорістю наповнюються
м'язи —
Бо недарма світ пестує
весна!
Лише прийшла —
і, як дівча, відразу
Все змилювала, щедра
та рясна.

ЛУНАЄ ПІСНЯ

Лунає пісня десь в гаю,
Її співають юнаки і юнки.
Народе мій, візьми й мою,
Навчи її дзвеніти лунко-лунко.
В народній пісні голосній
Людського серця золоті зернини,
Твоя душа, народе, в ній,
Огнених почуттів святі іскрини.
Співають пісні до забуття,
Як Прометей з вогнем,
навік розкутий,
З піснями йти під ритм життя,
Навчити пісню
вічним сльвом бути —
Дороговказом майбуття.

К. СТЕПКО.

ЗАХОПЛЕННЯ — ПОЕЗІЯ

НАШ УНІВЕРСИТЕТ Олег Григорович Дорохін закінчив п'ять років тому. З 1963 року він працює в нас викладачем англійської мови.

Ще будучи студентом, Дорохін захоплювався поезією, брав активну участь в діяльності літературного гуртка факультету іноземних мов. В стінгазетах нерідко з'являлись його вірші, а також переклади поетичних творів англійських та польських авторів.

Деякі вірші викладача О. Дорохіна були опубліковані в нашій газеті. Так відбулось перше знайомство з ним читачів.

Сьогодні, публікуючи добірку нових віршів О. Дорохіна, ми сподіваємось, що знайомство це триватиме.

ВЕСНА

МИ БУЛИ на півночі... Не на самій Півночі, а на півночі нашої живописної України. Чудово! Те, чого нам так хотілося, — було. А хотіли ми дуже снігу. Мабуть, швидше, ніж медовий місяць пролетіли короткі канікули. Позаду вже щасливо проведені дні. Дивлюся у вікно вагона очима, сповненими приемного забуття. Тільки різка зміна ландшафту вернула мене до дійсності.

Пливемо серед безлічі острівців чорних, непривітних клаптів землі, що звільнились від снігу, увібрали його в себе, а тепер плакали незахищені, покривались синіми сльозами — інеєм, репалися.

Чим далі на південь, тим більшими ставали ті острівці. Тепер ми вже відшукували білі острівці серед безмежжя українського степу. Згодом їх зовсім не стало.

Ця зміна досить по-різному вплинула на мене і на

мого товариша. Мене це засмутило, — дуже не хотілося розлучатися з зимою, а мій товариш — навпаки, став веселим, наспівував дивні пісеньки, усміхався.

— «Прийшла весна в мої краї. Весна, весна...»

— Яка весна? Просто паскудна погода.

Але Андрій не погоджувався. Все не міг всидіти на місці, схоплювався, сів, знову схоплювався. З ним творилось щось неладне.

...На пероні сила зустрічаючих. Вони завжди з веселими обличчями. Хоч нас ніхто й не зустрічав — всерйоз, ми жадібно вдивлялись в обличчя, ніби хотіли побачити когось знайомого й усміхнутися йому.

— Дивись, дивись!

Я подивився в той бік, куди показував Андрій, але нічого, що могло б привернути мою увагу, не побачив.

— Дівчина в білих чере-

вичках і... без панчо. Як хризантема!

— Тані, тобі здалось. Це, навіть, непристойно.

— Непристойно, — іронічно процідив він. — Весна...

Йшли вулицями міста. Тепер і я вже дивився на зустрічних дівчат, бажаючи побачити ту, першу вісницю весни.

Бабки продавали проліски. Невже й справді весна? Чому ж я цього не відчуваю? Чому?

Стали біля телефонної будки. Андрій набрав номер. Я стояв і шулювся від холодного вітру. Чую, таке ніжне і схвильоване: «Лена, я приїхав». Потім він ще довго, щасливий, кричав щось у трубку.

Стало все ясно. Стало зрозуміло. Для закоханих завжди весна — і на вулиці, і на душі.

Ю. НЕГІН,
студент факультету
іноземних мов.

ПОЕЗІЇ РЯДКИ

Поезії рядки, римовані
рядочки,
Іскринки серця ніжні, золоті,
Тільки б народ любив вас —
всіх до строчки,
Я щастя іншого не знав би
у житті.

Поезії рядки, душі дзвінкої гами,
Барвисті будьте і палкі, святі,
Щоб шанував народ вас
і гордився вами,
Нічого більше не хотів би
я в житті.

Поезії рядки, мого буття
частини.
Я вам до дна, а ви мої, мої...
Як пісню в серці зберігають
солові,
Вас берегтиму до останньої
хвилини.
С. КИРИЛОВИЧ.

◇ Весна. Ласкаво
єріє сонце. І хо-
четься якомога
більше побути на
повітрі. А щоб не
витратити марно
часу, можна про-
глянути конспекти,
перегорнути книгу.

ДО ПОЧАТКУ
ЗАНЯТЬ.
Фотоєтюд студента
Г. Мягкова.

ЧТО ТАКОЕ?

Не понятно, что такое —
Не влюблюсь я весной!
Солнце землю согревает,
Всюду парочки гуляют,
Мне же как-то все равно —
Я один иду в кино.
Хоть не верю я в приметы,
Но и летом, дивным летом
У палатки чай из кружки
Пью один я, без подружки.
Летний день за днем летит,
У реки отряд стоит,
Здесь живут у верб тенистых
Ихтандры и регбисты.
Мяч да песни у костра...
Вот и осени пора.
Что во мне за бес сидит?
Дождь за окнами шумит,
На асфальте в тусклых лужах
Ветер листья гонит, кружит,
Стынет облетевший клен...
Ну, а я? А я — влюблен!
И в осенние туманы
С ней гуляю, словно пьяный,
По бульварам, по аллеям.
Разговором сердце грею,
И себе не на беду
С нею к январю иду.
Снег упал, зима седая,
Я поэму сочиняю.
И, надеясь, на удачу,
Напишу ей, что не плачу.
Вот и все. Конвертик брошу,
Чтобы ждать дружую осень,
Да один пойду в кино...
Тает снег? Мне все равно.
Что такое, что такое —
Не влюблюсь я весной!
А. ХУТОРНОЙ,
студент хімічного факультету.

ВОЛОСОК

БАСНЯ

На голове Хозяйки молодой.
Вдруг появился Волосок
седой.
Своим собратьям черным
Он крикнул голосом
задорным:
«Я образованный!
Вы слышите, невежды?
В науках я настолько
преуспел,
Что поседел.
У вас же нет надежды
Сравняться просвещенностью
со мной.
Ведь мы разделены
китайскою стеной:
Вы — темнота,
я — символ дня.
Куда вам до меня!
Хотите достаться?
Ну, давай-ка!» —
Шумел хвостун
как только мог.
Тот шум услышала Хозяйка,
И... выдернут был с корнем
Волосок.
* * *
И среди людей, увы,
еще жива
Смесь глупости
и хвастовства.
С ней встретись,
надо не молчать,
А как Хозяйка поступать.
М. ШИП.